Спочатку право на мовчання,
А потім – право на слова...
Коли безсонними ночами
Болить тобі душа жива,
Коли вона шукає істин,
Коли вона себе шука,
Коли, наївна і врочиста,
В ній тиша дозріва дзвінка,
Коли в тій тиші – відсвіт болю,
Коли в тій тиші – співчуття,
Коли прорватися на волю
В ній прагнуть досвід і знаття,
Коли вона змогла збороти
Категоричності свої
Й дешевих слав дешеве злото
Вже не засліплює її,
Тоді безсонними ночами
Збагнеться істина жива:
Спочатку – право на мовчання,
Лиш потім – право на слова.